

Bakalářská práce se zabývá zkoumáním poetiky „ohroženého bytí“ v poezii Jiřího Ortena a Dušana Paly. Nejprve nastíníme ideová východiska existencialismu a jeho myšlenkový základ, v jehož kontextu tvorba básníků vznikala. Dále zaměříme pozornost na meziválečnou situaci v Čechách, období krize jak hospodářské, tak i společenské, z něhož se konstituovala nová básnická generace. Z té potom stojí v popředí našeho zájmu tvorba Jiřího Ortena a Dušana Paly, vycházející z autentické zkušenosti tragiky války a ohrožení fyzického i psychického. Poukážeme na to, že jejich básně je možno číst jako formu sebeprojektu jejich subjektu, a zdůrazníme roli původního prožitku v jejich tvorbě.

Jádrem práce jsou rozbor textů těchto dvou básníků. V naší analýze budeme vycházet především z tezí Václava Černého, dobového teoretika, a z perspektivy dnešního pohledu se pokusíme ověřit jejich platnost.